

Paa samme Maade forholder det sig med en saadan Bestemmelse som den, at „bliver Medhjælperen syg i Tjenestetiden, er Husbonden i alle Tilfælde pligtig til, saa længe Tjenesteforholdet bestaar, at drage Omsorg for hans Pleje.“ En saadan Bestemmelse bør dog virkelig ogsaa være gældende for Medhjælperere, der indgaar et Tjenesteforhold med en Husbond efter at være blevet 18 Aar.

Jeg synes derfor, det er af Vigtighed, at man fastholder denne Bestemmelse i Kapitel 2, at naar ikke andet er vedtaget, gælder Beskyttelsesbestemmelserne i Kapitel 1, der udtrykkeligt er foreskrevne for umyndige Medhjælperere, ogsaa for de myndige Medhjælperere. Det vil jeg derfor lægge megen Vægt paa at faa gennemført.

Jeg skal som sagt ikke komme ind paa Enkeltheder og kan derfor omtrent slutte hermed, idet jeg blot til sidst vil gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) i Anledning af hans Omtale af § 7, 3die Punktum, som foreskriver, at „Husbonden maa ikke give Medhjælperen stærke Drikke og skal føre Tilsyn med, at saadanne ikke nydes eller opbevares i Medhjælperens Værelse.“ Dette fandt det ærede Medlem fra Næstved ganske forargeligt og fandt, at det kunde give Anledning til Krænkelser af Husfreden og Posekigeri o. s. v. Jeg synes, det er en ganske naturlig og rimelig Bestemmelse, at man foreskriver, at en Husbond ikke maa give et ungt Menneske under 18 Aar, som er Medhjælper hos ham, stærke Drikke, og at han skal paase, at Medhjælperen ikke i det Værelse, som er anvist ham til Soveværelse, nyder eller opbevarer stærke Drikke. Jeg kan ikke finde noget som helst forargeligt i dette. Det er, synes jeg, kun naturligt, at man gennem en saadan Lovgivningsbestemmelse drager Omsorg for, at umyndige, som er borte fra deres Hjem og betroet til andres Opsigt og Omhu, ved Lov bliver beskyttet mod at blive forført til Drikkeri. Er man først forført til noget saadant i en Alder under 18 Aar, kan det blive svært senere at vænne sig derfra.

Hvad angaar de i øvrigt fremsatte Bemærkninger, tror jeg, en Drøftelse af disse kan vente til den bebudede Udvalgsbehandling finder Sted.

N. C. Jensen: Til Belysning af mine Udtalelser om § 7, sidste Punktum, skal jeg sige, at ogsaa jeg finder det rimeligt, at Husbonden bør have de der omhandlede Pligter overfor det umyndige Tyende; derimod udtalte jeg, at der fremkom en Vanske-

lighed ved Bestemmelsen i Kap. 2, hvor det i sidste Stykke hedder: „Saafremt Parterne ikke har vedtaget afvigende Bestemmelser, kommer ogsaa de øvrige Regler i Lovens Kap. 1 — med Undtagelse af § 7, 3die Punktum — til Anvendelse, selv om Medhjælperen er fyldt 18 Aar“. Man kan jo nemlig meget vel tænke sig det Tilfælde, at der er Opholdsrum, hvor baade umyndige og myndige Medhjælperere bor, og det forekommer mig, at Forholdet da bliver overordentlig vanskeligt for Husbonden med Hensyn til at overholde Bestemmelsen i § 7, 3die Punktum. Forsaavidt det myndige Tyende kommer ind under Kap. 1, kan jeg derfor ikke se bedre end, at Husbonden, ogsaa hvor det drejer sig om myndige Tyende, bør have Ret til at træffe Bestemmelse om, hvorvidt han vil finde sig i, at der er Spiritus i Tyendets Værelse; og jeg sagde, at jeg har i hvert Fald aldrig fundet mig i og vil ikke finde mig i, at der i det Kammer, Tyendet har hos mig, holdes Sviregilder eller Drikkegilder, det være nu i større eller mindre Maalestok; jeg vil have Ret til at sige, at det vil jeg ikke finde mig i. Imidlertid er dette jo ikke noget Kardinalpunkt, og vi opnaar nok Enighed om det.

Jeg ønsker at gøre den Bemærkning, at jeg ikke finder det rigtigt, naar der i § 33 f. Eks. staar: „Dog kan Parterne ikke retsgyldigt vedtage Bestemmelser, hvorved Reglerne i § 8, 1ste Stykke o. s. v., fraviges“. Jeg kan ikke se, hvorfor man har undladt at tage andet og tredie Stykke af § 8 med. Men ogsaa det er et Spørgsmaal, som vi sikkert let kommer over. Jeg mener, at Forholdet maa være det, at hvad der bestemmes for det umyndige Tyendes Vedkommende om Sengested, Vaskestel, Stol o. s. v., ogsaa bør gælde for det myndige Tyende; men saaledes som Paragraffen er formuleret, synes jeg, det kan være tvivlsomt, om den giver det myndige Tyende en saadan Beskyttelse. Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at dersom man overhovedet tænker paa at skabe effektive Beskyttelsesbestemmelser af den Art, der her er Tale om, saa vil det have overordentlig stor Betydning, at det udtrykkelig bliver fastslaaet i Loven, ogsaa for det myndige Tyende; thi jeg tror ikke meget paa, at man ved Kontraktforhold vil komme bort fra de daarlige Karlekamre, som der er talt saa meget om. Jeg forstaar overhovedet slet ikke den Stilling, som indtages paa dette Punkt af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og andre ærede Medlemmer, der har været saa meget ivrige efter at omtale de daarlige Karlekamre. Man er kom-